

[Kirsten Lee]

Det, vi forestiller os med det alkoholpolitiske forum, er, at her sidder en gruppe mennesker, som vil være i stand til samlet og i enighed at komme frem og klart sige, hvad der skal være de kortsigtede, og hvad der skal være de langsigtede mål, og hvordan vi skal prioritere de alkoholpolitiske mål her i Danmark. Det mål tror jeg godt vi kan nå, og det tror jeg faktisk også må være i hr. Hans Jørgen Jensens politiske interesse.

Tove Lindbo Larsen (S):

Der er tre hovedelementer i dette forslag. Det er fremtiden for Tobakskaderådet, for Alkohol- og Narkotikarådet og for Forebyggelsesrådet. Jeg vil godt supplere mit partis ordfører lidt vedrørende spørgsmålet om Forebyggelsesrådet.

I 1987 blev det nuværende Forebyggelsesråd etableret med et selvstændigt sekretariat. Rådet har siden påtaget sig mange opgaver med gode resultater, både udadvendt over for befolkningen og over for amter og kommuner. Det drejer sig bl.a. om inspiration til konkrete lokale forsøg samt generel oplysning om sundhed m.v. Som eksempel kan jeg da nævne det seneste udspil med kampagnen »Motion 4 timer om ugen«. Også mange andre gode projekter er kommet sammestedsfra.

Ministeren vil nu fratage Forebyggelsesrådet dets eget sekretariat og dets uafhængige formandskab. I stedet skal det placeres under Sundhedsministeriets departement. Jeg kan kun opfatte det som et klart udtryk for ønsket om en central styring, altså endnu et eksempel på den centralisme, som man ellers fra regeringens side plejer at tage afstand fra. Det vil sige, at de grænseoverskridende initiativer til et bedre samarbejde næsten bliver umuliggjort under en statslig styring.

Til trøst får det nye råd så det meget flotte navn Det Forebyggelsespolitiske Råd. Men mulighederne for at sætte noget selvstændigt i gang bliver reduceret til blot at indgå i en dialog, en snak, med andre politisk ansvarlige. Og tilmed er de organisationer, der bliver repræsenteret i det nye 24-personers-råd, ikke forpligtet til noget som helst af rådet.

For mig at se vil rådet dermed blot blive et debatforum eller en diskussionsklub, som også andre har sagt det, men uden gennemslagskraft. Det er trist, også i forhold til det vedtagne

forebyggelsesprogram, som regeringen selv har fremsat sidste år. Vi havde en god debat om dette program, og jeg synes faktisk, at man vender det ryggen ved at fremsætte et forslag som dette her.

De, der beskæftiger sig med sundhedspolitik og -oplysning, ved, at det er meget svært at nå ud til hele befolkningen. Det bliver ikke bedre af at lade den centrale instans, nemlig statsadministrationen selv, samtidig være den, der debatterer, overvåger og vurderer andres indsats. Jeg tror, der kommer for lidt initiativer ud af det her.

Det forslag, regeringen har fremsat, er efter min opfattelse helt ude af takt med moderne forebyggelsespolitik. Det er ærgerligt. Det her drejer sig om folkesundhed og livskvalitet, og jeg havde faktisk håbet, at en ny minister ville fremkomme med et nyt og bedre forslag.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg er selvfølgelig meget ked af den udtalte skepsis, der er kommet fra nogle partier omkring denne sag. Jeg har læst forslaget med megen opmærksomhed og prøvet på at analysere det til bunds, og jeg er nået til, at jeg ser en lang, lang række muligheder i forslaget, som det foreligger.

Det skal ses i sammenhæng med den politik, som regeringen lægger op til og har lagt op til på forebyggelsesområdet som et led i, at forebyggelsen skal opprioriteres her i landet. I den sundhedslov, som vi snart skal til at behandle, lægges der op til, at forebyggelse ikke er noget, der alene foretages af uafhængige råd og foreninger, men bliver et politisk ansvar på alle niveauer her i landet. Kommunalbestyrelser, amtsråd og staten skal forpligtes på det forebyggende område. Der skal være et ansvar på dette område, som sidestilles med ansvaret for alle øvrige samfundsopgaver.

Når den sundhedslov bliver gennemført, er det meget vigtigt, at der bliver information, at der bliver støtte, at der bliver rådgivning til kommuner og amtskommuner.

Og når der er et politisk ansvar, er det meget væsentligt, at der finder en overvågning sted af, hvordan den opgave løses. Det er vigtigt, at indsatsen bliver overvåget af et uafhængigt organ.

Det organ, som vi foreslår nedsat, skal have meget stor repræsentation af de sygdomsfore-